

καὶ χαλασμένον. Ποτὲ δὲν βλέπεις τοὺς κλάδους εἰς πολυέλαιον θεμένους ἀκριβῶς τὸν ἕνα ἐπάνωθεν τοῦ ἄλλου, ἀλλ' ἀμοιβαδὸν, ὥστε ὁ ἐκ τῆς χαμηλοτέρας σειρᾶς θερμὸς ἀπὸ νὰ ἀναβαίνει χωρὶς νὰ ἐνοχλῇ τὰς ὑπεράνω αὐτῆς· τοῦτο δὲ ὑπάρχει κάλλιστα διὰ δύο σειράς· ἀλλ' ὅταν ἦναι πέντε ἢ ἕξ, καὶ ὁ πολυέλαιος κρεμασμένος πλησίον τῆς στέγης, ὁ ἀφανισμὸς τῶν λαμπάδων εἶναι ἀναπόφευκτος.

Εἰς θερμὸν δωματίον, αἱ ἐπὶ τῆς τραπέζης λαμπάδες ἀνάπτουν καλῆτερα παρ' αἱ εἰς τοὺς κλάδους περὶ τῶν τοίχων, ἢ αἱ εἰς τὸν πολυέλαιον σιμὰ τῆς στέγης, διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, ὅτι εὐρίσκονται εἰς ψυχροτέραν θέσιν. Ὁ θερμὸς ἀπὸ, ὡς ελαφρότερος, κατέχει πάντοτε τὰ ὑψηλότερα μέρη· ὁ δὲ ψυχρὸς, ὡς βαρύτερος, τὰ χαμηλότερα.

Ἄς περιεργασθῶμεν τώρα τὴν θρυαλλίδα. Πῶς ἀναβιβάζει τὸν διαλελυμένον κηρὸν ἀπὸ τὸ κανκίον, καὶ παραδίδει αὐτὸν νὰ καῇ εἰς τὴν φλόγα; Ἡ θρυαλλὶς ἔχει δύναμιν τινὰ ἰδιαιτέραν, ἣτις ὀνομάζεται τριχωδῆς ἑλξίς· ἐννοῶ διὰ τοῦ ὅρου τούτου τὴν ὕψωσιν τῶν φευστῶν εἰς μικροτάτους σωληνας, —ναί, ἕως ἃ εἰς τοὺς τόσον λεπτοὺς, ὅσον μία θοῖξ· ἀλλὰ θέλω κάμειν ἐν πείραμα εἰς διασάφησιν τοῦ νοήματός μου. Ἰδοὺ, βλέπεις ἐδῶ κομμάτιον καλαμῖς, ὡς ἕνα δάκτυλον μακρὺ· κύτταξε, γέμει ἀπὸ μικρὰς τρύπας· εὐκολα ἐμπορῶ νὰ φουρήσω διὰ μέσου αὐτοῦ τὰς τρύπας ταύτας ἐμπορεῖ τις νὰ ὀνομάσῃ σωληνάκια. Στοχάσου λοιπὸν. Βάλλω τὸ καλαμάκιον, ὥστε νὰ ἐγγίξῃ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος εἰς τὸ ποτήριον τοῦτο. Πρόσκειναι ὀλίγον· καὶ τώρα ἰδοὺ, μέρος τοῦ ὕδατος ἀνέβη διὰ τῶν μικρῶν τρυπῶν τοῦ καλαμίου· παντάπασιν ὕγρανεν εἰς τὸ ἄνω μέρος. Ἀλλὰ, με ἐρωτᾷς, πού εἶναι τὰ τοιαῦτα σωληνάκια εἰς τὴν θρυαλλίδα τῆς λαμπάδος; Γνωρίζεις ὅτι ἡ θρυαλλὶς κατασκευάζεται ἀπὸ βαμβακερὰ νήματα, θεμένα τὸ ἐν πλησίον τοῦ ἄλλου μεταξὺ τῶν νημάτων ἀπομένουν μικρὰ τινὰ διαστήματα· ταῦτα λοιπὸν τὰ μικρὰ διαστήματα εἶναι οἱ σωληνες· καὶ ὅταν ὁ κηρὸς διαλυθῇ, τὸν σύρουν ἐπάνω, ἀπαράλλακτα ὡς τὰ σωληνάκια ἐλκύουν τὸ ὕδωρ εἰς τὰ ἄνω. Τοιοῦτοτρόπως χορηγεῖται εἰς τὴν φλόγα ἡ ἀναγκαία καύσιμος ὕλη.

Ἀκολουθῶς θέλω σὲ ὁμιλήσειν περὶ τῆς κοίτης φύσεως τῆς φλογὸς καὶ τῆς φωτεινότητος αὐτῆς.

ΤΙΠΟΤΕ δὲν μωραίνει τὸν ἄνθρωπον ὡς ἡ ὑπερβολικὴ ὀργή· αὕτη καὶ τοὺς φρονίμους κάμνει μωροὺς, ἢ τοὺς μωροὺς δείχνει μωροτέρους.

ΕΤΑΙΡΙΑΙ ΤΗΣ ΕΓΚΡΑΤΕΙΑΣ.

‘ΕΞΕΥΡΕΙΣ ἴσως, λέγει ὁ Κοραῆς εἰς ἕνα τῶν διαλόγων του, ‘ὅτι ὁ κοινὸς λαὸς τῶν Ἀγγλομερικανῶν ἐκληρονόμησαν ἀπὸ τοὺς προγόνους των Ἀγγλοὺς τὴν ὀλέθριον κατάχρησιν τῶν μεθυστικῶν ποτῶν. Ἐπαρατηρήθη, ὅτι ἡ τοιαύτη κατάχρησις, παρὰ τὰς σωματικὰς νόσους καὶ τοὺς προῶρους θανάτους, ἐφθειρε καὶ τὰ ἥθη τοῦ λαοῦ, καὶ ἀκολούθως ἐφοβέριζε νὰ ἀνατρέψῃ τελευταῖον καὶ τὴν πολιτείαν. Εἰς μίαν μόνην ἐπαρχίαν ἀπὸ τὰς εἰκοσιτέσσαρας, τὸ Νεοβόρακον, τῶν κρινομένων κατέτος περίπε 5000 ἐγκλημάτων εἰς τὰ δικαστήρια, τὰ τρία τεταρτημόρια ἐγεννῶντο ἀπὸ τὴν μέθην. Οἱ φρόνιμοι πολῖται τῆς ἐπαρχίας, φροντίζοντες νὰ στήσωσι τὴν τόσῃ φθοράν, ἐπενόησαν νὰ συγκροτήσωσι τὴν ὀνομασθεῖσαν Ἐταιρίαν τῆς Ἐγκρατείας, τῆς ὁποίας οἱ ἐταῖροι συνδέονται νὰ ἀπέχωνιν αὐτοὶ πρῶτοι ἀπὸ μεθυστικὰ ποτὰ, ἔπειτα νὰ διδάσκωσι σπείροντες διὰ τῆς τυπογραφίας τὴν ἀποχήν. Κατὰ μίμησιν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐταιρίας ἐσυγκροτήθησαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ὁμώνυμοι Ἐταιρίαι, ἀριθμούμεναι κατὰ τὸ 1829 ἔτος ὑπὲρ τὰς χιλίας, με ἐλπίδας ἢ μᾶλλον με πεποίθησιν, ὅτι ἔχουν νὰ ἀποσπάσωσι πρόόριον τὸ αἰσχροτάτον πάθος τῆς μέθης, ὡς ἔλεγε καυχώμενος ἕνας ἀπὸ τοὺς πολίτας τῆς Καρολίνας, “Εὐρήκαμεν τὸ ῥόπαλον τοῦ Ἡρακλέους, με τὸ ὁποῖον, Θεοῦ θέλοντος, ἔχομεν νὰ νικήσωμεν τὴν ὕδραν τῆς ἀκρασίας.”

Ἡ πρώτη Ἐταιρία τῆς Ἐγκρατείας ἐσυστήθη τὰς ἀρχὰς τοῦ 1826, ὅχι εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Νεοβοράκου, ὡς λέγει ὁ Κοραῆς, ἀλλ' εἰς τὴν πόλιν Βοστώνη, ὑπ' ὀλίγων τινῶν σεβασμίων Χριστιανῶν. Οἱ ψηφίσαντες τὴν συγκρότησιν αὐτῆς ἐκλεξαν, κατὰ πρῶτον, δεκαεὶς μέλη νὰ τὴν συνιστῶσιν, ἐκ τῶν ὁποίων ἑπτὰ ἦσαν τοῦ κλήρου, τέσσαρες νομικοὶ, δύο ἰατροὶ, καὶ τρεῖς ἐμποροὶ. Σκοπὸς τῆς Ἐταιρίας ἦτον ἐξαρχῆς ἡ ὀλικὴ κατάπαυσις τῆς χρήσεως τῶν ἀπεσταλαγμένων ποτῶν. Τί δὲ κατ'ἄρθωσεν διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ τοῦ ἄμβωνος ἡ ἐνεργὴς φιλανθρωπία ὀλίγων ἀτόμων, φαίνεται ἐκ τῶν ἐφεξῆς ὀλίγων στίχων, μεταφρασμένων ἀπὸ τὴν ἐκδοθεῖσαν τὸ 1835 Ὀγδόην Ἀναφορὰν τῆς Ἐταιρίας.—

‘Εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, 2,000,000 ὑποκειμένων ἐγκατέλειψαν ἤδη τὴν χρῆσιν ἀπεσταλαγμένων ποτῶν· ἐσυγκροτήθησαν πλέον παρὰ 8,000 Ἐταιρίαι τῆς Ἐγκρατείας, περιλαμβανούσαι, ὡς νομίζεται, ὑπὲρ 1,500,000 μέλη· ἐκλείσθησαν ὑπὲρ τὰς 4,000 ἀποστα-

λακτήρια, καὶ ὑπὲρ τὰς 8,000 ἐμπορῶν ἔπαυσαν νὰ πωλῶσι πυρώδη πνεύματα, καὶ πολλοὶ αὐτῶν ἔπαυσαν νὰ πωλῶσιν ὅποιονδήποτε εἶδος μεθυστικοῦ ποτοῦ· ὑπὲρ τὰ 1,200 πλοῖα ἐκπλέν ἀπὸ τοὺς λιμένας μας χωρὶς πνεύματα, καὶ ὑπὲρ τὰς 12,000 μεθύσων ἐσωφρονίσθησαν.

Ἄλλ' ἡ ἐνέργεια τῆς Ἑταιρίας ἐξηπλώθη μακρὰν ἐπέκεινα τῆς Ἀμερικῆς. Τὸν Ἰούλιον, 1834, αἱ εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν Ἑταιρίαι τῆς Ἐγκρατείας περιελάμβαναν 150,000 μέλη. Εἰς τὴν βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων εἶχε διορισθῇ μία Ἐπιτροπὴ, νὰ ἐρευνήσῃ τὴν ἔκτασιν, τὰς αἰτίας, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς μέθης· ὥστε νὰ ἐξακριβωθῇ, ἐὰν ἡμποροῦν νὰ ληφθῶσι νομοθετικὰ τινα μέτρα πρὸς ἐμποδισμόν τῆς ἐξακολουθήσεως καὶ ἐξαπλώσεως ἐνὸς τόσον μεγάλου ἐθνικοῦ δεινοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ ἐσυνεδρίασεν ὑπὲρ τὰς εἴκοσι ἡμέρας, κ' ἔλαβεν ἀποκρίσεις ἀπὸ διάφορα ἄτομα εἰς πλεον παρὰ 4,000 ἐρωτήσεις, ἔκαμεν εἰς τὴν Βουλὴν διεξοδικήν τινα καὶ ἀρίστην Ἀναφορὰν, ἣτις, ἐκδοθεῖσα διὰ τοῦ τύπου, ἐκυκλοφορήθη ἐκτεταμένως καθ' ὅλον τὸ βασίλειον. Εἰς τὴν Σβεκίαν προσέτι ἐσυστήθησαν πολυάριθμοι Ἑταιρίαι τῆς Ἐγκρατείας. Τὸ 1834 ἐδημοσιεύθη ἐκεῖ ἀξιολόγόν τι σύγγραμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀποδείχεται καθαρώτατα, ὅτι ἀπὸ τὴν παῦσιν τῆς ἀκρατείας κρέμεται ἡ εὐδαιμονία, ἴσως δὲ καὶ ἡ ὑπαρξὶς αὐτῇ, τοῦ Σβεκικοῦ ἔθνους. Ἐἰς χώραν, περιλαμβάνουσαν ὡς 3,000,000 λαοῦ, λέγει ὁ συγγραφεὺς, ὑπάρχουν 170,000 ἀποσταλακτήρια· καὶ ἀναλίσκονται ἐτησίως 45,078,427 γαλλόνια (σχεδὸν 118,500,000 ὀκάδες) ἀπεσταλαγμένων ποτῶν· διὰ τὰ ὁποῖα πληροῦν οἱ ἀναλωταὶ περὶ τὰ 65,000,000 Λιστήλων! Τόσον μέγας καὶ τόσον πολύτιμος ρύαξ πνευμάτων διαβαίνει ἐτησίως τοὺς Σβεκικοὺς λάρυγγας,—πνευμάτων, τὰ ὁποῖα, κατὰ τοὺς πρώτους ἱατροὺς καὶ φυσιολόγους τῶν πλεον φωτισμένων ἐθνῶν, δὲν περιέχον οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον μόριον θρεπτικῆς οὐσίας!

ΚΟΡΩΝΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.—Αἱ παράδοξοι ἐκεῖναι συνελεύσεις,—λέγει φιλαλήθης τις συγγραφεὺς,—τὰς ὁποίας ἐμπορεῖ τις νὰ ὀνομάσῃ κορωνῶν δικαστήρια, παρατηροῦνται εἰς τὰς Φαρηνσίας Νήσους, ὡς καὶ εἰς τὰς Σκωτικὰς συναθροίζονται κορώναι πολυάριθμοι, ὡς νὰ εἶχαν ἐπίτηδες καλεσθῇ διὰ σπουδαίαν τινὰ ὑπόθεσιν. Ὀλίγαι τινὲς κάθονται περίλυποι καὶ κατηφεῖς, μετὰ τὰς κεφαλὰς γυρμένας· ἄλλαι φαίνονται σύννοες καὶ σοβαραὶ, ὡς νὰ ἦσαν δικασταί· καὶ ἄλλαι πάλιν εἶναι ὑπερβολῇ δραστήριοι καὶ θορυβώδεις, ὡς δικηγόροι καὶ

μάρτυρες· εἰς διάστημα περίπου μιᾶς ὥρας τελεῖναι γενικῶς τὸ συμβούλιον, καὶ διασκορπίζονται τὰ πτηνὰ· συμβαίνει δὲ πολλάκις, νὰ εὕρῃ τις δύο ἢ τρεῖς ἀφαιμένας νεκρὰς εἰς τὸν τόπον τῆς συνελεύσεως.

Ἄλλος τις συγγραφεὺς, ὁμιλῶν περὶ τῶν Σχετλανδίων Νήσων, λέγει ὅτι κάποτε ἡ συνάθροισις τῶν κορωνῶν δὲν λαμβάνει τέλος πρὸ τῆς παρελεύσεως μιᾶς ἡ δύο ἡμερῶν, εἰς τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ἔρχονται κορώναι πανταχόθεν εἰς τὴν συνεδρίασιν. Εὐθὺς δ' ἀποῦ φθάσωσιν ὅλαι, ἀκολουθεῖ γενικώτατος θόρυβος, προτείνεται ἡ ὑπόθεσις τοῦ δικαστηρίου, καὶ μετ' ὀλίγον πίπτουν κατεπάνω εἰς μίαν ἢ δύο κορώνας, (αἵτινες ὑποθέτονται ὅτι κατεδικάσθησαν ἀπὸ τὰς ὁμοτίμους των,) καὶ θανατόνουν αὐτάς. Ἐπειτα δὲ, διασκορπίζεται τὸ κοπάδιον ἡσύχως.

Οἱ ΚΑΛΜΟΥΚΚΟΙ ΤΑΡΤΑΡΟΙ.—Μεταξὺ τῶν Καλμουκκῶν Ταρτάρων αἱ γυναῖκες ὑπερτεροῦν τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν ἱππικὴν. Καλμουκκος ἔφιππος φαίνεται ὡς μεθυσμένος, καὶ ὡς ἔτοιμος νὰ πέσῃ κατὰ πάσαν στιγμήν, ἀν καὶ οὐδέποτε πίπτῃ· ἀλλ' αἱ γυναῖκες κάθονται μετὰ πλειοτέραν ἐλευθερίαν, καὶ ἱππεύουν ἀξιόλογα. Τὴν τελετὴν τοῦ γάμου τελεσιουργοῦν οἱ Καλμουκκοὶ ἔφιπποι. Πρῶτον ἀναβαίνει ἡ κόρη, καὶ τρέχει γοηγορώτατα. Ὁ ἐραστής αὐτῆς ἀκολουθεῖ· καὶ ἂν τὴν προφθάσῃ, γίνονται ἀνδρόγυνον, ἐπιστρέφοντες ὁμοῦ εἰς τὴν σκηνὴν τῆς γαμβροῦ. Ἀλλὰ συμβαίνει κάποτε νὰ μὴ νοστιμεύεται ἡ κόρη τὸν ἐξοπίσω αὐτῆς τρέχοντα· εἰς τοιαύτην περίστασιν ποτὲ δὲν ἀφίνει αὐτὸν νὰ τὴν προφθάσῃ· πληροφοροῦμεθα δὲ, ὅτι δὲν γνωρίζεται παράδειγμα νὰ ἐπιείσθη οὕτω Καλμουκκίς, ἐκτὸς ἂν εἶχε κλίσιν ἰδιαιτέραν πρὸς τὸν διώκτην αὐτῆς.

ΚΑΤΑ τὸ βασιλικὸν θέσπισμα τῶν 8 Μαρτίου, 1836, ὁ ἀριθμὸς τῶν καταργηθέντων μοναστηρίων εἰς τὴν Ἰσπανίαν εἶναι 1,937· εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν 3,510 μοναχοὶ, 283 Ἰησῖται, καὶ 20,149 κανονικοί,—οἱ ὅποιοι ὅλοι ἐλάμβαναν συντάξεις κατ' ἔτος 37,923,500 Λιστήλα.—ΕΦΗΜ. ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Εἰς τὰς Βρυξέλλας, τὴν μητρόπολιν τοῦ Βελγίου, περιέχουσιν πληθυσμὸν 102,000, ἐγεννήθησαν, τὸ 1834, 4,230 ψυχαί· ἀπέθανον 3,863· ἱεουργήθησαν δὲ 1,092 γάμοι. Αἱ ἡλικίαι τῶν ἀποθανόντων τὸ 1834 ἦσαν ὡς ἀκολούθως:—1116 κάτω 1 ἔτους· 706 ἀπὸ 1 ἕως 5 ἔτων· 183 ἀπὸ 5 ἕως 14· 95 ἀπὸ 14 ἕως 20· 283 ἀπὸ 20 ἕως 30· 282 ἀπὸ 30 ἕως 40· 245 ἀπὸ 40 ἕως 50· 210 ἀπὸ 50 ἕως 60· 292 ἀπὸ 60 ἕως 70· 278 ἀπὸ 70 ἕως 80· 156 ἀπὸ 80 ἕως 90· 16 ἄνω 90 ἔτων· 1 ἡλικία ἄγνωστος. Ὑπὲρ τὸ ἕν σέταρτον ὅλων τῶν παιδίων, ὅσα ἐγεννήθησαν, ἀπέθανον εἰς τὸ διάστημα τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας των.